

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Piotr Stelmach

Protokolant: Katarzyna Szczygieł

po rozpoznaniu w dniach: 15 stycznia 2020 roku, 20 lutego 2020 roku, 24 czerwca 2020 roku, 29 lipca 2020 roku, 21 października 2020 roku, 25 listopada 2020 roku i 01 lutego 2021 roku

sprawy karnej T. Z. (1)

syna J. i J. z domu W.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 kwietnia 2019 roku w miejscowości K. gm. Ł. rejonu (...) usiłował zabić psa nieustalonej rasy własności T. B., oraz znęcał się nad nim poprzez podanie mięsa zmieszanego z preparatem o nazwie R.K. przeznaczonym do uśmiercenia gryzoni (szczurów) wraz z ostrymi drewnianymi wykałaczkami, które to działanie miało doprowadzić bezpośrednio do uśmiercenia w/w zwierzęcia, jednak do uśmiercenia nie doszło z uwagi na szybką i zdecydowaną reakcję właściciela;

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 35 ust. 1 Ustawy o ochronie zwierząt i art. 35 ust. 1 a Ustawy o ochronie zwierząt w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. oskarżonego T. Z. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu, zarzucanego mu w akcie oskarżenia, z tym, że z opisu czynu eliminuje wyrażenie „oraz znęcał się nad nim”, co stanowi przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 35 ust. 1 Ustawy o ochronie zwierząt i za to na mocy art. 35 ust. 1 Ustawy o ochronie zwierząt w zw. z art. 14 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu na dwuletni okres próby;

II. na mocy art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego T. Z. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

III. na mocy art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego T. Z. (1) w okresie próby do informowania kuratora o jej przebiegu poprzez składanie pisemnych sprawozdań raz na 3 (trzy) miesiące;

IV. na mocy art. 35 ust. 5 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt, orzeka wobec oskarżonego T. Z. (1) nawiązkę w kwocie 1.000 (tysiąc) złotych na rzecz Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) w K. – Schroniska (...) w P.;

V. na zasadzie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego T. B. kwotę 2.356 (dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu wydatków, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.848 (tysiąc osiemset czterdzieści osiem) złotych;

VI. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 827/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. Z. (1)	w dniu 20 kwietnia 2019 roku w miejscowości K. gm. Ł. rejonu (...) usiłował zabić psa nieustalonej rasy własności T. B. poprzez podanie mięsa zmieszanego z preparatem o nazwie R.K. przeznaczonym do uśmiercenia gryzoni (szczurów) wraz z ostrymi drewnianymi wykałaczkami, które to	

		<p>działanie miało doprowadzić bezpośrednio do uśmiercenia w/w zwierzęcia, jednak do uśmiercenia nie doszło z uwagi na szybką i zdecydowaną reakcję właściciela</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 35 ust. 1 Ustawy o ochronie zwierząt</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony T. Z. (1) mieszka w K.. Jego sąsiadem jest pokrzywdzony T. B., który mieszka wraz z żoną, dziećmi i swoimi rodzicami. Oskarżony jest wdowcem. Gdy żyła jego żona, to matka pokrzywdzonego utrzymywała z nią stosunki sąsiedzkie - odwiedzały się. W ogrodzeniu pomiędzy posesjami oskarżonego i pokrzywdzonego była furtka ułatwiająca komunikację. Po śmierci żony oskarżonego relacje pomiędzy oskarżonym, a pokrzywdzonym i jego rodziną uległy osłabieniu. Zdarzały się drobne incydenty dotyczące utrzymania przygranicznej roślinności, oskarżony zlikwidował furtkę</p>	zeznania T. B.	79-81	

między nieruchomościami.			
zeznania Z. W.	23, 91-92		
zeznania H. W.	112-113		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego	78-79		
20 kwietnia 2019 r. około godziny 20:00 pokrzywdzony przebywał w swoim ogrodzie. W pewnej chwili zauważył dziwnie zachowującą się postać w pobliżu ogrodzenia swojej posesji - wysypywała ona z jednorazowej siatki coś na posesję pokrzywdzonego. Pokrzywdzony zbliżył się do tej osoby na odległość około 4 metrów i rozpoznał w niej oskarżonego T. Z. (1). Pokrzywdzony krzyknął do oskarżonego "co on tutaj robi". Zaskoczony oskarżony odparł pokrzywdzonemu, że "co go to obchodzi", następnie pośpiesznie udał się do swojego domu. Oskarżony wiedział, że pokrzywdzony chowa psy na swojej posesji.	zeznania T. B.	79-81	
zeznania Z. W.	23, 91-92		
zeznania H. W.	112-113		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego	78-79		
Pokrzywdzony zebrał przedmioty przerzucone	zeznania T. B.	79-81	

<p>na jego posesję przez oskarżonego, które udało mu się odnaleźć. Było to mięso wraz wetkniętymi w nie charakterystycznymi różowo-czerwonymi granulkami oraz wykałaczkami. 21 kwietnia 2019 r. rano pokrzywdzony będąc w ogrodzie zauważył, że jego pies coś je nieopodal żywopłotu przy ogrodzeniu. Podejrzewając, że może być to mięso z trutką pokrzywdzony spowodował u swojego psa wymioty. W tym dniu zwierzę pokrzywdzonego było osłabione i osowiałe, ale na drugi dzień doszło do siebie. W wyniku zdarzenia pies pokrzywdzonego nie odniósł żadnych obrażeń.</p>			
zeznania Z. W.	23, 91-92		
zeznania H. W.	112-113		
opinia lekarza weterynarii	18=-19		
<p>Różowo-czerwone granulki, które znajdowały się w mięsie podrzuconym przez oskarżonego, a także w wymiocinach psa pokrzywdzonego to preparat do zwalczania gryzoni o nazwie R.K.. Spożycie tego preparatu stanowiło dla zwierzęcia bezpośrednie zagrożenie zdrowia i życia. Zwykle, po spożyciu tego preparatu,</p>	opinia lekarza weterynarii	18-19	

zwierzę zdycha po 3 lub 4 dniach.			
Oskarżony nie wykazuje zaburzeń psychotycznych nie jest też upośledzony umysłowo. Stwierdzono u niego rozpoczynający się zespół psychoorganiczny. W czasie czynu oskarżony miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia oraz pokierowania własnym postępowaniem.	opinia sądowo-psychiatryczna	98-99	
Oskarżony nie był dotychczas karany	karta karna	50	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	T. Z. (1)	w dniu 20 kwietnia 2019 roku w miejscowości K. gm. Ł. rejonu (...) usiłował zabić psa nieustalonej rasy własności T. B. poprzez podanie mięsa zmieszanego z preparatem o nazwie R.K. przeznaczonym do uśmiercenia gryzoni (szczurów) wraz z ostrymi drewnianymi wykałaczkami, które to działanie miało doprowadzić bezpośrednio do uśmiercenia w/w zwierzęcia, jednak do uśmiercenia nie doszło	

		z uwagi na szybkość i zdecydowaną reakcję właściciela	
		tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 35 ust. 1 Ustawy o ochronie zwierząt	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony nie dopuścił się zarzucanego mu czynu.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	78-79	
zeznania P. R. (1)	92-93		
zeznania S. M.	94		
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Wiarygodne w części dotyczącej sąsiedztwa z pokrzywdzonym oraz przebiegiem stosunków sąsiedzkich, a także tym, że oskarżony miał świadomość, że pokrzywdzony chowa psy na swojej działce. W tym zakresie zasadniczo zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.	
zeznania T. B.	Konkretne, szczegółowe, logiczne, wewnętrznie		

	<p>niesprzeczne.</p> <p>Korespondują z zeznaniami pozostałych świadków zdarzenia - H. W. i Z. W.. Pokrzywdzony widział oskarżonego. Zna go od dawna. Oskarżony znajdował się w świetle latarni. Brak w sprawie ustalonych okoliczności, które podważałyby wiarygodność wersji pokrzywdzonego.</p>	
zeznania Z. W.	<p>Zwięzłe, szczere, znajdują potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego. Świadek dobrze zna oskarżonego, a w sprawie nie ustalono okoliczności mogących świadczyć o tym, że rozpoznając oskarżonego świadek mógł się pomylić.</p>	
zeznania H. W.	<p>Szczere i przekonujące. Świadek zna oskarżonego od 20 lat. Brak podstaw do przyjęcia, że rozpoznając go mogła się pomylić. Zeznania świadka korespondują z zeznaniami pokrzywdzonego oraz Z. W..</p>	
opinia lekarza weterynarii	<p>Pełna, wewnętrznie niesprzeczna, zawierająca jednoznaczne wnioski. Jej wiarygodność nie była podważana przez strony.</p>	
karta karna	<p>Dokument urzędowy, którego wiarygodność nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu.</p>	

opinia sądowo-psychiatryczna	Spójna, wewnętrznie niesprzeczna, zawierająca stanowcze i jednoznaczne wnioski. Nie była kwestionowana przez strony.		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	zeznania P. R. (1)	Świadek nie miała istotnych informacji z punktu widzenia ustalenia sprawstwa oskarżonego. Nie była świadkiem zdarzenia.	
zeznania S. M.	Świadek nie miała istotnych informacji z punktu widzenia ustalenia sprawstwa oskarżonego. Nie była świadkiem zdarzenia.		
zeznania P. R. (2)	Świadek nie miał istotnych informacji z punktu widzenia ustalenia sprawstwa oskarżonego. Przyznał, że nie wie co jego teść robił 20 kwietnia 2019 r.		
zeznania M. Ł.	Świadek nie miała istotnych informacji w sprawie. Nie była świadkiem zdarzenia. Potwierdziła jedynie, że		

	<p>pokrzywdzony okazał jej mięso z trutką na szczury. W pozostałym zakresie podawała informacje nieprzydatne dla ustalenia sprawstwa i winy oskarżonego.</p>		
<p>zeznania T. Z. (2)</p>	<p>Nie był świadkiem zdarzenia. Przyznał, że informacje o sprawie ma od obrońcy oskarżonego i zeznaje na prośbę zięcia oskarżonego. Podawał informacje nieistotne dla rozstrzygnięcia.</p>		
<p>1.2.1</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Niewiarygodne w zakresie nieprzyznania się do winy. W tej części opierają się jedynie na gołosłownych zaprzeczeniach, niepopartych wiarygodnym materiałem dowodowym. W dodatku oskarżony przyznał, że w ogóle nie pamięta co robił w dniu zdarzenia.</p>	
<p>zeznania P. R. (1)</p>	<p>Nie była świadkiem zdarzenia. Informację, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu ma od samego oskarżonego. Jest osobą najbliższą dla oskarżonego, a więc zainteresowaną w korzystnym dla niego rozstrzygnięciu sprawy.</p>		
<p>zeznania S. M.</p>	<p>Nie była świadkiem zdarzenia. Informację, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu ma od samego oskarżonego. Jest osobą najbliższą dla oskarżonego, a więc zainteresowaną w</p>		

	korzystnym dla niego rozstrzygnięciu sprawy.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	T. Z. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt odpowiedzialności karnej podlega ten kto zabija, uśmierca zwierzę albo dokonuje uboju zwierzęcia z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 33 lub art. 34 ust. 1-4 (ust. 1), a także ten kto znęca się nad zwierzęciem (ust. 1a). Ponadto, przepis art. 13 § 1 k.k. stanowi, że odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia			

czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.

W ocenie Sądu ustalony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, że oskarżony dopuścił się usiłowania przestępstwa zabicia psa pokrzywdzonego wbrew przepisom ustawy o ochronie zwierząt. O bezpośrednim zamiarze sprawcy świadczy to, że podrzucił mięso wraz z silną trucizną do ogrodu pokrzywdzonego mając pełną świadomość tego, że pokrzywdzony chowa psy. Jednocześnie oskarżony nie osiągnął swojego celu, z uwagi na interwencję pokrzywdzonego. Ponadto Sąd nie dopatrył się w prawie okoliczności wyłączających lub umniejszających winę oskarżonego, a społeczna szkodliwość czynu jest oczywiście wyższa niż znikoma.

Sąd doszedł do przekonania, że zachowanie oskarżonego nie wypełniło znamion przestępstwa znęcania się nad zwierzęciem. Nie mieści się ono w katalogu z art. 6 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt. W szczególności oskarżony nie zranił, ani nie okaleczył psa pokrzywdzonego. Z ustaleń w sprawie wynika, że zwierzę było osowiałe i osłabione, ale, jak zeznał

pokrzywdzony, na drugi dzień po zdarzeniu doszło do siebie. Katalog z art. 6 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt jest otwarty i zawiera przede wszystkim typowe, ale nie wszystkie, wypadki znęcania się nad zwierzętami. Sąd podziela pogląd doktryny, że w praktycznym stosowaniu ustawy o ochronie zwierząt, przy ocenie, czy dane zachowanie stanowi znęcanie się nad zwierzęciem, należy stosować posiłkowo poglądy wypracowane w tym zakresie przez doktrynę i orzecznictwo na gruncie przepisu art. 184 k.k. z 1969 r. i art. 207 k.k. z 1997 r., oczywiście przy uwzględnieniu specyfiki przedmiotu czynności wykonawczej.

Przykładowo, bazując na orzecznictwie Sądu Najwyższego, można stwierdzić, że ustawowe określenie „znęca się nad zwierzęciem” oznacza działanie albo zaniechanie polegające na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego, a w wyjątkowych wypadkach również dotkliwych cierpień moralnych, powtarzającym się albo jednorazowym, lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie (tak Mozgawa Marek (red.), Komentarz do niektórych przepisów ustawy o ochronie zwierząt, [w:] Pozakodeksowe przestępstwa przeciwko

<p>zasobom przyrody i środowisku. Komentarz, WKP 2017). Ponieważ zachowanie oskarżonego było jednorazowe i nie wiązało się z wyjątkowo intensywnym lub rozciągniętym w czasie cierpieniem zwierzęcia, należało przyjąć, że oskarżony nie dopuścił się znęcania nad zwierzęciem. Z tego powodu Sąd dokonał stosownej korekty opisu czynu przypisanego oskarżonemu.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	3.5. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i</p>			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. Z. (1)	I	I	<p>Stopień społecznej szkodliwości czynu oceniono jako wyższy niż znikomy. Był on w ocenie Sądu także wyższy niż nieznaczny - z uwagi na to, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim. Wymierzając oskarżonemu karę wzięto pod uwagę także to, że dokonaniu przestępstwa zapobiegło wyłącznie zachowanie się pokrzywdzonego. Co do stopnia winy wzięto pod uwagę, że oskarżony jest osobą dorosłą i poczytalną oraz brak było w sprawie okoliczności umniejszających poziom zawinienia.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą wzięto pod uwagę uprzednią niekaralność oskarżonego.</p> <p>Oskarżonemu wymierzono karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu. Wymierzając karę bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia wzięto pod uwagę okoliczność łagodzącą. W ocenie Sądu taki</p>

			<p>wymiar kary będzie wystarczająco dolegliwy dla oskarżonego, a jednocześnie z uwagi na ustawowe zagrożenie karą za zarzucany czyn - do 3 lat pozbawienia wolności, jej wymiar nie może być uznany za rażąco surowy. Ponadto, uznano, że można w stosunku do oskarżonego zastosować instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary. Orzeczona kara w takiej postaci spełni wobec oskarżonego jej cele wychowawcze. Warunkowe zawieszenie wykonania kary będzie działać na oskarżonego stymulująco. Realna możliwość wykonania kary pozbawienia wolności w sytuacji ponownego wejścia w konflikt z prawem stanowić będzie dla niego motywację do przestrzegania porządku prawnego. Zdaniem Sądu oskarżony nie jest na tyle zdemoralizowany by wymagał resocjalizacji w warunkach zakładu karnego.</p>
T. Z. (1)	II	I	<p>W ocenie Sądu by zweryfikować trafność prognozy kryminologicznej w stosunku do oskarżonego należało w okresie próby oddać go pod dozór kuratora.</p>
T. Z. (1)	III	I	<p>By wzmocnić oddziaływanie wychowawcze na oskarżonego w okresie</p>

			próby nałożono na niego obowiązek informowania kuratora o jej przebiegu.
T. Z. (1)	IV	I	W przypadku skazania za przestępstwo z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt zastosowanie tego środka kompensacyjnego ma charakter obligatoryjny. Wysokość nawiązki odpowiada możliwościom majątkowym oskarżonego, a przy tym odpowiada stopniowi zawinienia sprawcy przestępstwa oraz stopniowi społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.
Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	<p>Na zasadzie art. 627 § 1 k.p.k. zasądono od oskarżonego zwrot wydatków zgodnie z przedłożonym spisem kosztów. W zasądzonej kwocie zawarto także zwrot wynagrodzenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego. Z uwagi na fakt, że wyrok w niniejszej sprawie nie zapadł na pierwszej rozprawie jego wysokość obliczono zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 t.j.). Sąd nie znalazł podstaw by zwrot wynagrodzenia przyznać w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej wynikającej z cytowanego rozporządzenia.</p>	
VI	<p>Z uwagi na to, że oskarżony jest emerytem, a także w obliczu znaczących obciążeń finansowych wynikających z zapadłego wyroku, zwolniono go od kosztów sądowych w całości.</p>	

<i>Podpis</i>	